

Het kleine Nederland deed het goed

NOVA-BESTUUR:
Secretariaat:
 A. de Jong
 Douve Weienstraat 27
 6417 GH HEERLEN
 tel./fax 045-423417
 fax tussen 18.00 en 23.00 uur:
 045-423417.

Penningsmeester:
 J. P. Essing
 Heetveld 1
 3773 AD BARNEVELD
 tel. 03420-91978
 Postbanknr. 782717
 t.n.v. Federatie NOVA

Voorzitter:
 J. P. van Eerden
 Krayenhofflaan 54
 1965 AE HEEMSKERK
 tel. 02510-46312

Filmotheek:
 B. Teeninga
 Vossiuslaan 44
 2353 BC LEIDERDORP
 tel. 071-891736
 Postbanknr. 305785,
 t.n.v. NOVA-Filmotheek,
 Leiderdorp

Wij, negen Nederlandse UNICA-gangers, waren iedere dag op tijd aanwezig om in het congresgebouw van Villa Carlos Paz (Argentinië) de projectie van alle films en video-producties bij te wonen. Gedurende vijf dagen hebben wij ongeveer 125 films gezien, de 'World Minute Movie Cup' inbegrepen.

Graag willen wij Tino Goedings feliciteren met het behalen van een bronzen medaille voor zijn film 'Via Dolorosa'. Het was ietwat gewaagd om een dergelijke film in een katholiek land als Argentinië te vertonen, maar dit is juist de sterkte van deze wereldorganisatie: vrije meningsuiting.

De film belandde bij de openbare juryzitting. Dat is al een stap verder, want veel films zijn dan al afgevallen. De jury zei dat men ook zonder woorden deze film heel goed begrijpt; dat de cameravoorvoering zeer interessant was; dat de symbolische details en de verschillende tegenstellingen goed bedacht waren; dat er juist geplaatste pauzes waren om na te denken.

Na stemming van de zevenkopige jury kreeg 'Via Dolorosa' zeven stemmen, na de tweede stemming voor zilver staken slechts twee juryleden hun hand op, terwijl Piet van Eerden als Nederlands jurylid zich discreet onthield. De uitslag is dus een bronzen medaille voor Tino Goedings. Het was een beetje jammer dat de Argentijnse juryleden niet hetzelfde gentlemen's agreement toepasten als onze Piet van Eerden. Zij stemden namelijk wel voor de films van hun eigen land.

De andere films.

Er werden vier gouden medailles toegekend:

'Das Band' van Horst Hubbaver (Oostenrijk), te vertalen met 'Het lint', maar ook met 'De Binding'.

Een antiquair, een sympathieke oude heer, die zeer gehecht is aan de vele mooie voorwerpen in zijn winkel en deze liever niet verkoopt, omdat zij beladen zijn met herinneringen. De postbode komt en drinkt even een borrel, klanten komen en voor iedereen heeft hij een vriendelijk woord. Een rustige film, 50 minuten, op U-matic.

'Dies Irae' van Federico Zais (Italië), te vertalen met 'De zilveren Arno'. Florence door de eeuwen heen; de geschiedenis en de cultuur van een stad. Er werd gebruik gemaakt van oude films en journaals, terwijl de maker de laatste jaren zelf filmde. Opwindende beelden, 23 minuten, op U-matic.

'Devoirs de classe' van Jean-François Huguet (Frankrijk), 'Huiswerk' dus, een speelfilm. Een overheersende vader die een goede positie bij een bank heeft. De dochter moet een opstel maken en verzint een bankoverval, om haar vader de stuipen op het lijf te jagen. Behoorlijk gespeeld, goede cameravoorvoering, 11 minuten op U-matic.

'Alerte à Churchill' van Christian Pigou en J. Dufossé (Frankrijk). De trektocht van de ijsberen in het Noorden van Canada. Interessante film onder moeilijke omstandigheden gemaakt. Naar mijn smaak te veel commentaar (Frans); 26 minuten op 16 mm.

Van de acht zilveren medailles gingen er twee naar Argentinië, terwijl de volgende landen er ieder één mocht ontvangen: Italië, Duitsland, Puerto Rico, Zwitserland en Zweden. Natuurlijk waren wij UNICA-gangers, het niet steeds eens met de jury en werd er heftig gediscussieerd tijdens de pauzes en na afloop.

Iedere avond om 10 uur begon de discussie over de films van die dag. Men eet er laat, maar op de 'Nederlandse dag' wilden we beseft op tijd aanwezig zijn; op de andere dagen hebben we de discussie wel eens overgeslagen, want je kunt niet steeds pas tegen 1 uur naar bed gaan. Het onweerde hevig met storm en regen toen we het restaurant verlieten en men ons vertelde dat we bij dit noodweer geen taxi hoefden te bellen. We waren ongeveer twee minuten van het restaurant verwijderd, toen alle elektriciteit uitviel. Geen hand voor ogen te zien en nog 15 minuten te lopen als je flink doorstapte. We, en dat zijn Ella en Arie de Jong en ik, gaven elkaar een

hand en schuifelden, aan het donker van de oorlog denkend en elkaar moed insprekend, heel voorzichtig verder. De bliksem en een enkele auto verlichtten af en toe de weg naar ons doel: het congrescentrum. Enkele dappere lieden zaten daar bij een noodverlichting. We konden net herkennen met wie we te maken hadden en toen verrichtte mijn jury-zaklantaarn wonderen. De discussie kon niet langer worden uitgesteld, want de storing duurde zeker wel twee uur.

Verder werden er 18 bronzen medailles toegekend, waarvan één voor Nederland. Ons zusterland België mocht in de afdeling 'Jeunesse' een zilveren medaille mee naar huis nemen voor de film 'L'échéance' (Vervalddag) van Didier Saint-Jean. Jammer dat Nederland geen film voor deze afdeling had.

Er is nog een speciale prijs te winnen voor de groep 'Mijn land', waarvoor de film 'Between midnight' van Marijke Faber en Cees van der Veer een eervolle vermelding ontving.

Marijke en Cees: onze achting en felicitatie!

Dan rest mij nog iets te vertellen van de 'World Minute Movie Cup '93', die gewonnen werd door Alicia Grabois (Argentinië) met 'Tejindo'. Er waren voor dit onderdeel 26 films aangemeld, waarvan het grootste gedeelte zeer behoorlijk was. 'Mistake' van Eerdergoed Producties hield het lang vol. U kent het systeem: steeds twee films tegen elkaar, één valt af. 'Mistake' bleef bij de laatste zes en moest toen afvallen. Dit betekent dat Nederland volgend jaar in Hradec Kralové (Tsjechië) 100 km ten Noord-Oosten van Praag weer met twee films van 60 seconden mag meedoen.

Lilo Laske

Lilo Laske, Nederlands ambassadeur met een Unica-diploma.
 (Foto's: Herman Ottink ©, Hilversum)

Unica-thriller

60 SECONDEN FILM- EN VIDEOEWEDSTRIJD

Ook in 1994 wordt er weer een 60 seconden film- en videowedstrijd gehouden en wel op donderdag 12 mei (tijdens het Benelux Film- en Videofestival, op Hemelvaartsdag) in Theater 'De Nieuwe Slof' te Beverwijk.

Aan deze wedstrijd kunnen alle NOVA-leden meedoen. De enige restrictie is dat de film niet langer mag duren dan 60 seconden, incl. titel en aftiteling.

Er zijn prijzen beschikbaar voor de drie beste producties. De eerste prijs wordt door het publiek bepaald door middel van de voorgaande jaren met succes toegepaste formule van paars-door een jury vastgesteld, die ook de eerste selectie van de 16 beste producties maakt.

Twee producties zullen door de jury worden geselecteerd voor deelname aan de 'One minute Movie Cup' wedstrijd tijdens UNICA'94 te Hradec Kralové in Tsjechië.

Inschrijving voor 1 april 1994.

Inleveren van de films: bij de receptie van De Nieuwe Slof op 12 mei 1994 of per post voor 8 mei 1994 aan Jan de Goede, Kerkstraat 72, 1941 GD BEVERWIJK.

Inschrijvingsformulieren zijn te verkrijgen bij het NOVA-secretariaat, Douve Weidenstraat 27, 6417 GH HEERLEN, tel. 045-423417.

Om zes uur zouden we verzamelen bij de balie van Iberia. We zijn: Piet van Eerden, Herman Ottink en Ton Schütz. Bij het betreden van de hal zie ik in de verte, leunend op zijn bagagewagentje, Herman, maar geen Piet. Op mijn vraag: 'Waar is Piet', antwoordt hij: 'Bij de politie.' 'Bij de politie?' vraag ik verbaasd. 'Ja, ze hebben, terwijl we even de hal in keken om te zien of jij er aankwam, Piet z'n tas met tickets, geld, cheques en paspoort gestolen. De politie heeft onmiddellijk een zoekactie uitgevoerd tot in de Schipholtrein maar zonder resultaat. Men is nu in hoog tempo bezig papieren in orde te maken om Piet alsnog te laten vertrekken.' Eindelijk komt hij weer te voorschijn met het politierapport. Maar met dat rapport krijgt Piet geen paspoort tenzij hij kan bewijzen dat hij Nederlander is. Nou loop ik niet alle dagen met een bewijs van Nederlanderschap bij me en Piet ook niet, dus die kon mooi naar huis. Vlak voor het instappen zie ik hem nog even aan de telefoon bij de balie van Iberia en ren naar hem toe. Er was een geheimzinnig telefoontje naar Ellen (Piets echtgenote) gepleegd. Geloof het of niet maar een anoniem iemand beweert zijn tas met spullen te hebben gevonden in de parkeergarage van de Bijenkorf. Hij zegt bereid te zijn de tas tegen beloning terug te geven. Met die wetenschap vertrekken wij in looppas, door de vertegenwoordigster van Iberia langs marechaussee geloodst, en rennen naar pier D.22 - verder kan niet - om net op tijd in het vliegtuig neer te ploffen. Als pleister op de wonde krijgen we businessclass-seats en diner! Zitten we eindelijk hijgend op ons plekje, blijkt de startbaanverlichting stuk. Dertig

minuten vertraging. In Madrid als een pijl uit de boog naar de andere kant van het vliegveld waar we (weer) net op tijd - als allerlaatsten - het vliegtuig in strompelen. De grote oversteek kan beginnen. Daar zit, prinsheerlijk, Douwe Dijkstra, een van de negen Nederlandse Unicagangers. Nauwelijks in de lucht, schoenen uit en haveslaapjes. Gelukkig - maar doodmoe - landen we in een volkomen andere wereld. Op naar de transportband, maar waar we al bang voor waren blijkt waar: geen koffers!!

WOENSDAG

Douwe, die een vlucht eerder in Madrid was en daardoor tijd genoeg had om in te checken, die z'n koffers zijn er wel. Dan maar zonder koffers. Na het invullen van 'n bijna onleesbaar Spaans formulier, wordt ons verzekerd dat de koffers zo snel mogelijk in ons hotel zullen worden afgeleverd wat ook - drie dagen later - gebeurt. In Buenos Aires worden we 'overvallen' door een meute onduidelijke taxi-chauffeurs. Ze willen ons voor de somma van 45 dollar naar het andere vliegveld rijden. Een ritje van meer dan een uur. We vinden dat wel een beetje prijzig maar een rekensommetje leert dat het met de bus voor twee personen niet veel goedkoper is dus laten we ons als echte kapitalisten naar de andere kant van de miljoenenstad vervoeren. We treffen een heel aardige jonge chauffeur die meteen enthousiast begint te vertellen dat Michael Jackson op komt treden. We hebben daar niet veel belangstelling voor want we passeren zojuist het beroemde, maar ook beruchte, voetbalstadion. Beroemd door de wereldkampioenschappen voetbal in 1978 maar vooral ook berucht omdat dat zelfde stadion werd gebruikt om de tegenstanders van het toenmalige militaire regime in op te sluiten.

VILLA CARLOS PAZ

We zien ook de trieste sloppenwijken en beseffen eens te meer hoe rijk wij westerlingen zijn. Na een sluiproute-race door de stad arriveren we na een dik uur op het andere vliegveld van de metropool. Nog een minivluchtje van een uur en we zijn 800 km landinwaarts

in Cordoba. Weer onderhandelen over de prijs voor een taxi en na een klein uurtje zijn we op de plaats van bestemming: Villa Carlos Paz. Een Spaans-Amerikaans aandoend stadje aan een meer met nauwelijks water. Het blijkt 7 maanden niet geregend te hebben. Het is ook al aardig warm. De temperatuur zal later oplopen tot 36 graden, terwijl de normale temperatuur (het is lente) 18 graden is. Arie de Jong, secretaris van de Nova, staat ons al op te wachten. Hij heeft voor een betaalbaar hotel gezorgd. De taxi brengt ons daar naartoe en we nemen een bad. Oh jee! Geen koffers geen schoon goed. Ella de Jong biedt mij een overhemd en onderbroek aan - van Arie uiteraard - en zo verschijn ik later fris en wel in de conversatiezaal. We moeten nog voetbal kijken; maar grote schrik! Mijn wereldradiootje zit in de niet aanwezige koffer. Geen nood, de eigenaresse van het hotel sjouwt samen met een andere mevrouw een knots van een tv binnen en we hebben in no time prachtig beeld, maar ..... van een wedstrijd Italië tegen weet ik veel .....! Wat we ook proberen, geen Nederland-Engeland. Teleurgesteld - want we komen voorlopig niet te weten wie gewonnen heeft - duiken we ons bed in.

DONDERDAG

Vroeg wakker en ik verken de omgeving. Herman loopt al met een camera rond en we kijken naar een bungalow in aanbouw. Een Argentijnse bouwvakker ziet onze belangstelling en wenkt ons naar binnen. Trots toont hij zijn werk. Vraagt waar we vandaan komen. 'Holanda' zeggen we in vloeiend Spaans. 'Holanda. Ah! Felicitatio!

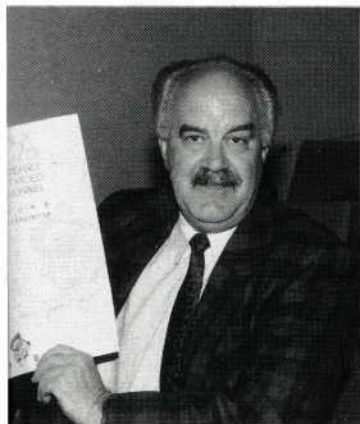
Grandioso! Ik voel meteen waar zijn enthousiasme vandaan komt ..... Nederland heeft van Engeland gewonnen! Ja hoor! Hij slaat ons op de schouder, steekt twee vingers op en roept: 'Holanda DOS', maakt van de andere vingers een rondje en kraait het uit: 'Englaterra ZERO!' Het is duidelijk, Nederland heeft gewonnen en de Argentijnen blij want de Engelsen hebben toch hun Falklands gejat? Dat kleine Holanda heeft dus Engeland verslagen. Mucho gracias. Zo zou het nog de hele dag doorgaan. Tegen de avond arriveert Piet; maar onze koffers nog niet. Ook Lilo Laske is er en natuurlijk Jan en Mary Dekker. We horen van Piet nu het hele Schiphol-mafia-verhaal. De Nederlandse delegatie is compleet.

DONDERDAGAVOND

Openingsavond met drie films van gouden-medaillewinnaars van het vorige Unicafestival. Drie pracht-films waaronder 'Une Accident' van Jan Bacca uit Spanje. Bacca de eeuwige gouden medaillewinnaar bij de Unica.

Het is inmiddels 12 uur in de nacht en we genieten van de welkomstreceptie op het terras van het zwembad bij een temperatuur van pakweg 25 graden. De geleende kleren van Arie de Jong zijn aardig nat van transpiratie. Geen probleem zegt Piet en even later ga ik huiswaarts met schone sokken en een smetteloos (iets te groot) wit overhemd naar mijn kamer. Ik denk niet dat er veel Nova-leden in de onderbroek van de secretaris hebben gelopen en op de sokken van de voorzitter plus óók nog in zijn mooie witte overhemd!

Ton Schütz.

'Prijstuitreiking te Villa Carlos Paz.' Piet van Eerden, voorzitter van de Nova, met certificaat.